

והדברים הללו נודעים לכהן, הדינים שבאים מזה והדינים שבאים מזה. ונודעים הקרבנות שצריך להקריב, שכתוב זכר תמים, וכתוב נקבה תמימה וביאנה. שהרי הדברים נודעים מאיפה באו הדינים ומאיפה אותם החטאים, שאחוזים בזה או בזה. ועל פן פתוב, (תהלים נא) זכחי אלהים רוח נשברה. להוציא שאר הקרבנות שלא כתוב רוח נשברה, שהם שלום לעולם ושמחת העליונים והתחתונים.

ואם יראנה הפהן. שנה רבי יוסי, פתוב (תהלים סה) שמע תפלה עדיך וגו'. שמע תפלה - זה הקדוש ברוך הוא. רבי חזקיה אמר, שמע תפלה? ! שומע תפלות היה צריך להיות! מה זה שמע תפלה? אלא תפלה זו כנסת ישראל, שהיא תפלה, שכתוב (שם קט) ואני תפלה. (תהלים ט) ואני תפלה וידוד אמר אותה בשביל כנסת ישראל. ומה שאמר ואני תפלה, הכל אחד, ועל זה שמע תפלה, וזו תפלה של יד, שכתוב (שמות יג) על ידכה, בה"א.

עדיך כל בשר יבאו - בשעה שהגוף שרוי בצער, במחלות ומכות, כמו שנאמר ובשר פי יהיה בעורו. את הנגע בעור הבשר. הבשר החי. ובגין כך לא פתיב, כל רוח יבאו, אלא כל בשר יבאו. מה זה עדיך? אלא כמו שנאמר והובא אל הפהן, זה הוא הקדוש ברוך הוא. זהו שכתוב ואם יראנה הפהן, בא ראה, במקום אחד אהרן הפהן, ובמקום אחר הפהן סתם, וזה הקדוש ברוך הוא.

אמר רבי יצחק, והרי פתוב נגע צרעת פי תהיה באדם והובא אל הפהן, אם כן, זה הקדוש ברוך

ואשתמודען מלין אלין לגבי כהנא, דינין דאתו מהאי, ודינין דאתו מהאי.

ואשתמודען קרבני דבעיין לקרבא, דכתיב זכר תמים. וכתוב נקבה תמימה וביאנה, דהא אשתמודען מלי, מאן אתו דינין, ומאן אינון חובי. דאתאחדן בהאי או בהאי. ועל דא פתיב, (תהלים נא) זכחי אלהים רוח נשברה. לאפקא שאר קרבנין דלא כתיב רוח נשברה, דאינון שלמא לעלמא, וחדוה דעלאין ותתאין.

ואם יראנה הפהן. (ויקרא יג) תאני רבי יוסי, פתיב (דף נ"ט ע"ב) (תהלים סה) שמע תפלה עדיך וגו'. שמע תפלה, דא קדשא בריך הוא. רבי חזקיה אמר, שומע תפלה, שומע תפלות מיבעי ליה, מהו שומע תפלה. אלא תפלה, דא כנסת ישראל, דאיהי תפלה, דכתיב, (תהלים קט) ואני תפלה (ס"א תהלים ט) ואני תפלה וידוד בגין כנסת ישראל קאמר לה. ומה דאמר ואני תפלה, כלא חד, ועל דא שומע תפלה, ודא תפלה של יד, דכתיב, (שמות יג) על ידכה בה"א. עדיך כל בשר יבאו. בשעתא דגופא שריא בצערא, במרעין במכתשין. כמה דאת אמר ובשר פי יהיה בעורו. את הנגע בעור הבשר. הבשר החי. ובגין כך לא פתיב, כל רוח יבאו, אלא כל בשר יבאו. מהו עדיך. אלא כמה דאתמר, והובא אל הפהן, דא הוא קדשא בריך הוא. הדא הוא דכתיב, ואם יראנה הפהן. תא חזי, באמר חד אהרן הפהן, ובאתרא אחרא הפהן סתם, ודא קדשא בריך הוא.

אמר רבי יצחק, והא כתיב נגע צרעת פי תהיה באדם והובא אל הפהן, אי הכי דא קדשא בריך הוא. אמר ליה אין. בגין דביה